

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 У 007230 19 Увп
Бања Лука, 9.9.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Страхине Ђурковића као предсједника вијећа, Смиљане Мрше и Мерсиде Бјелобрк, као чланова вијећа, уз учешће Наташе Божић као записничара, у управном спору по тужби М. М. из Б., којег заступа пуномоћник М. С., адвокат из Б. дистрикта Б. и Х., улица Б. Р. број ... (у даљем тексту: тужилац), против акта број 16-03/3-560-755/18 од 27.11.2018. године, туженог Министарство ..., у предмету признавања статуса и права ратног војног инвалида, одлучујући о захтјеву тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бијелини број 12 0 У 007230 19 У од 31.5.2019. године, у сједници вијећа одржаној 9.9.2021. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом у ставу 1. изреке одбијена је тужба изјављена против уводно означеног акта туженог, којим је одбачен тужиочев приједлог за понављање управног поступка окончаног рјешењем туженог број 16-03/3-560-628/11 од 7.2.2013. године, јер околности на којима се приједлог заснива нису учињене вјероватним. Рјешењем од 7.2.2013. године којим је окончан поступак чије се понављање тражи, је одбијена жалба тужиоца изјављена против рјешења Службе борачко-инвалидске заштите одјељења за здравство и остале услуге В. Б. дистрикта Б. и Х. број 05.7.-560-422/11 од 1.12.2011. године, а којим је одбијен његов захтјев за утврђивање статуса ратног војног инвалида и признавање права на личну инвалиднину. Ставом 2. изреке је одбијен захтјев тужиоца за надокнаду трошкова управног спора.

Одбијање тужбе суд је образложио ставом да је тужилац уз приједлог за понављање поступка окончаног рјешењем од 7.2.2013. године приложио медицинску документацију која датира из периода од 2014.-2018. године па да је очигледно да се ради о доказима који потичу из времена послје окончања управног поступка чије се понављање тражи због чега нису били испуњени услови за понављање поступка према члану 234. став 1. тачка 1) Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18, у даљем тексту ЗОУП).

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев), тужилац побија њену законитост због погрешне примјене одредаба члана 234. став 1. тачка 1) ЗОУП. Наводи да нови доказ није само доказ за који се у

поступку чије се понављање тражи није знало или га тужилац из неког разлога није могао прибавити или употријебити, већ да је то и нови доказ који је настао након окончања поступка под условом да се односи на чињенице које су постојале до окончања поступка. С обзиром да се ради о таквим доказима који јесу каснијег датума у односу на поступак чије се понављање тражи, који указују на узрочно-последичну везу са рањавањем тужиоца у рату, повријеђена и одредба члана 16. став 1. Уредбе о медицинском вјештачењу у пензијско-инвалидском осигурању („Службени гласник РС“, број 2/13). Сматра да му није дата могућност провођења вјештачења из којег би се дао одговор на питање о узрочно-последичној повезаности обољења са рањавањем у рату. Предложио је да се захтјев уважи и побијана пресуда преиначи или укине.

Тужени орган није дао одговор на захтјев.

Размотривши захтјев, побијану пресуду и цјелокупне списе предметне управне ствари и овог управног спора на основу одредбе члана 39. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 109/05 и 63/11 - у даљем тексту: ЗУС), овај суд је одлучио као у изреци пресуде из следећих разлога:

Тужилац је приједлогом од 27.6.2018. године тражио понављање поступка окончаног рјешењем туженог од 7.2.2013. године, којим је коначно у управном поступку одбијен захтјев тужиоца за признавање статуса ратног војног инвалида и права која му по том основу припадају. Уз приједлог у којем је навео да му се здравствено стање стално погоршава је приложио медицинске налазе из 2014. и 2018. године. Тужени је одбацио приједлог тужиоца јер да није учинио вјероватним околности на којима се приједлог за понављање поступка заснива, с обзиром да приложени докази који датирају из времена након окончања поступка чије се понављање тражи, нису нови докази у смислу члана 234. т. 1. ЗОУП.

Правилан је став суда у побијаној пресуди да је без утицаја на правилно рјешење ове управне ствари тужбени приговор да се према судској пракси новим доказом сматра и доказ који је настао након окончања поступка, под условом да се односи на чињенице које су постојале до доношења рјешења у том поступку. Ово из разлога, како се надаље истиче, јер је предметни приједлог заснован на медицинској документацији из које произлази могући закључак да се код тужиоца ради о погоршању здравственог стања (лезија доњих екстремитета, лезија лијевог исхијадикуса), због повреде-рањавања, за вријеме вршења војне дужности, али да се ради о новим чињеницама које не могу утицати на чињенично утврђење на којем је засновано рјешење којим је коначно одбијен захтјев тужиоца за признавање статуса ратног војног инвалида.

Наводи тужиоца који се односе на чињеницу да му није дата могућност провођења вјештачења на околност погоршања његовог здравственог стања и утврђивања узрочно-последичне везе његовог здравственог стања са рањавањем у рату нису од значаја а ни утицаја на законитост одлуке о одбацивању приједлога за понављање поступка. Ово стога што се у поступку по приједлогу за понављање поступка нови докази морају односити на нове доказе и чињенице који су постојали у вријеме ранијег одлучивања а не на чињенице које су наступиле касније (погоршање здравственог стања) па се у предметном поступку не може утврђивати узрочно-последична веза тужиоцевог здравственог стања са његовим рањавањем. Отуда је правилно побијаном пресудом тужба одбијена за што је суд дао ваљано образложене

разлоге које прихвата Врховни суд јер су засновани на правилној примјени члана 234. т. 1. ЗОУП.

Тужилац се у захтјеву погрешно позива на Уредбу о медицинском вјештачењу у пензијско-инвалидском осигурању која се не примјењује у поступку признавања статуса ратног војног инвалида већ у поступку остваривања права из пензијског и инвалидског осигурања.

Из изнијетих разлога по оцјени овог суда у побијаној пресуди нису остварени разлози из одредбе члана 35. став 2. ЗУС, па се захтјев тужиоца одбија на основу члана 40. став 1. ЗУС, јер нису остварени разлози из одредаба члана 10. за поништење оспореног акта.

Записничар
Наташа Божић

Предсједник вијећа
Страхиња Ћурковић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић